

Р Е Ш Е Н И Е

№ 321

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 януари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети декември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №315 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област против решение №826/05.10.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №733 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2304858/12.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, издадено срещу ***, гр. Перник представлявано от ***, в качеството му на „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, както и постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. Твърди се, че районният съд е направил погрешни фактически и правни изводи, като се излагат доводи в посока на спазване на процесуалните правила в хода на производството по налагане на административно наказание, както и съответствие на определеното да бъде наложено административно наказание с целите на ЗАНН. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по съществуващото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ***, гр. Перник не се явява и не изпраща представител. Пред съда е депозирано писмено становище чрез процесуален представител адв. Сотиров, с което възразява срещу жалбата и моли атакувания съдебен акт да бъде оставен в сила.

Окръжна прокуратура - Перник в лицето на прокурор Антова дава заключение, че атакуваното решение е правилно и

законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и провери обжалвания съдебен акт по реда на чл. 218 и сл. от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата за неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник след събиране и преценка на необходимите за решаване на спора писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 21.02.2012 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект - склад за материали за отопление, стопанисван от ***, гр. Перник, инспектори от Дирекция „ИТ“ СО установили, че в обекта работят четири лица, измежду които и Найчо Василев ***, който вписал в декларация, че работи в склада без трудов договор, но с работно време и точно определено работно място и срещу уговорено месечно възнаграждение. При продължилата проверка по документи лицето, посочено за работодател предоставя на контролните органи граждански договор от дата 20.02.2012 г., сключен с ***. Въз основа на обясненията, дадени от *** районният съд е приел още, по отношение попълнената от *** декларация, че лицето е вписало данните в декларацията поради незнание какво следва да бъде нейното съдържание и без да разбира какво точно се иска от него. На 23.02.2012 г. контролните органи, въпреки предоставения им граждански договор, сключен между страните ден преди проверката, съставят акт за установеното нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП, без административнонаказващия орган на свой ред да уважи направено възражение срещу акта във връзка с наличие на облигационно правоотношение с лицето ***.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна на процесуално основание.

Приел да разгледа спора по същество съдът е постановил, че административнонаказващият орган, когото е доказателствената тежест, не е ангажирал достатъчно категорични доказателства, характеризиращи правоотношенията между страните като трудови. Постановено е, че от представените и събрани по делото данни не се установява безспорно наличие на същностни елементи на трудово правоотношение, данни за каквото се черпят само на основание споменатата по-горе декларация. Въз основа на тези си заключения районният съд е приел, че отношенията по повод извършваната работа между настоящия ответник и *** са били

уредени като облигационни, предвид което неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност.

Административен съд – Перник приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол, като е налице произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическите и правни изводи в проверяваното решение съответстват на установените по делото обстоятелства. Първоинстанционният съд е изложил обосновани съображения, поради които не приема заключението на административнонаказващия орган за наличие между ***, гр. Перник и *** прикрито посредством фиктивен граждански договор трудово правоотношение.

Касационният съд споделя тази позиция.

Правото на защита на лицето, сочено за нарушител е неразривно свързано с неговото правно положение, произтичащо от презумпцията за невинност, изрично установена с чл. 16 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Гаранцията за реализиране на това правно положение лежи в изискването съответните държавни органи да докажат виновността на нарушителя, в забраната да се прехвърля тежестта на доказването върху нарушителя, в изискването съдът да признае последния за виновен едва когато извършването на вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин, както и че решението не може да почива на предположения. С чл. 16 и чл. 303, ал. 2 НПК ясно и категорично е изразен принципът за невинност на до завършване на наказателното производство, като е уточнено, че вината се признава за факт, само когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Написаното важи в пълна степен и в административнонаказателното производство.

На свой ред разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установяваща доказателствена сила до доказване на противното за редовно съставените актове по този кодекс, важи само за рамките на производството по налагане на административното наказание. По силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН обаче в съдебното производство актовете, установяващи административни нарушения нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по определяне и налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже.

В случая, представяйки надлежно сключен граждански договор за изработка с №3 от 20.02.2012 г., който е относим към спора, жалбоподателят е оборил презумпцията за вярност на съставения акт за установяване на административно нарушение. С приобщаването му към останалия доказателствен материал гражданския договор се е превърнал в годно писмено доказателство, което дори не е оспорено от страна на АНО. Договорът е бил предоставен на актосъставителя още преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от

данните по делото, като фактът е отбелязан и в АУАН, и в НП. ***, чиято декларация е послужила като основно доказателство при съставянето на АУАН и НП в обясненията си пред районния съд заявява, че не е бил в трудови правни отношения с настоящия ответник. Директорът на Дирекция „ИТ“ СО, в качеството си на административнонаказващ орган, въпреки възражението на наказаното лице и представения граждански договор, се е опрял само на данните от съставения акт и приложената по преписката декларация, като не е изпълнил прецизно задължението си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН относно необходимостта да разследва спорните обстоятелства преди да се произнесе. На следващо място пред районния съд лицето, което би бил потърпевш от неправомерни действия на настоящия ответник, заявява, че не е било в трудови правоотношения с ***. След като потенциалният увредим от неуредването на отношенията като трудови заявява лично пред съда, дори и противоречиво с данните, които е вписал в декларацията, че не е бил в трудови отношения с ответника и при липсата на представени други доказателства от АНО, не може да се приеме тезата на последния за прикрити трудови правоотношения с лицето, посочено за нарушител.

С оглед изложеното, като е направил извод, че от страна на *** не е извършено административно нарушение на нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като не е установено по безспорен начин престирането на работна сила при условията регламентирани в КТ, първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно решение.

Предвид изложеното, настоящия състав не намира основания за отмяна или изменение на решението на районния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №826/05.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №733 по описа на съда за 2012 г., с което отменено наказателно постановление №23-2304858/12.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу ***, гр. Перник, в качеството му на „работодател“, представлявано от ***, за нарушение на Кодекса на труда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.